

ACC. N:R. M. 7961 :1-21.

Landskap: Småland

Upptecknat av: K. J. Nilsson

Härad: Östra

Adress: Mariavärdhund

Socken: Östra

Berättat av: Gösta Nilsson

Uppteckningsår: 1941

Född år 1865 i Kråkskult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

cf 9836:1-15

Bröllop för 50. år sedan.

Skriv endast på denna sida!

Bröllop för 50 år sedan.

Då va så! att härnästesen
så kom min granne in te me en
afta, ä vi byrste prata om allting,
som en för då en träfs ibland, han
sa att han vatt på bröllop sena sist
vi träffas, men då va inget merklit
må då för nu är då ännu vänt allting
nu för tia mot i vår ungdom -
"ja, då va då ett sant or du sa
säger ja te huser - ja mins ä kan
tala om att då ja va sjujefira år
då va ja må på ett häjdenbrande
bröllop i Bombojda, ä då va förästen
då likesta ja hatt i hela mi ti på
75.år, ja va på den tien torpare
på en gammel herragår som heter

Gripslund i Karlstorps socken Östra härad
ä inte långt därifrån ä en by som
heter Wimmerby, där ä bara en hage
emellan, ä der wa en pojke som
hette August, ä han hadde friat i
Övett i Ökna socken föll ja, ä nu skulle
då bli Bröllop äf tesäjjanes, där wa se
Påskatia för hästen, ä sannat så ble
ja bjuren, för August ä ja wa goda
vänner ä nästan lika gamla för hästen
men kanske han wa nött är äller än
ja ä då sto ä brevet ja feck att Bröllo-
pet skulle bli Täskaften klöcka tolv ä
Nu wa då en pojke te som hette Frick
han hadde inte långt ifrån väst, ä han
wa bjuren också, Frick wa förästen som
till Knekten för Wimmerbys Knekarote,
han ä ja talades vid att vi skulle

äka tillsammans, ä så skulle vi köpa
presanter tillsammans för de vanligt ä ha
må se till bröllopet ä ge de nygifta, som
 skulle sätta bo. Så kom då till Påskäften
ä vi skulle ge oss iväg. Frick ä ja skulle
äka må ett par andra, som hadde häst
ä vi skulle i vägen fara ä ta brugummen
må i vårt sällskap så vi for därät, nu
trodde vi frick ä ja att vi skulle få
någon fågning, i Brugummen! men det
ble ej ett enda skäl, inte så må
som en utriäresen en gång, för när
vi kom fram på gata så kom de ut
ä satte för sin häst ä vi for på
stunna därifrä! men August Brugummen
sa bara välkomna ja. tack så vi då
då frågte ja: har i väntat på oss? ja.
lite så han! Han nästan tro då så ja

då sa ja teen! att nu sa du köra
för för då passa bäst va ett sänt till
fjälle som nu! ja då för ja då sa
han! för hanses far å mor va må på
has åke, så bar då i vägg neråt gata!
då va vi fira åke i ett sällskap! å
ja sa säga-me att då va bjällerklång
dom hadde olika bjäller, somna låde
lunnerbjäller av maln å somna av
nikel å somna Brinkklocka stora å små
å då va många va väjjen som sto
stilla å tittade på oss då vi för neråt
vår kökbyen för så länge vi va i
vår socken så kände de igen bå frugust
å dom andre må, nenne målans va
två gamla gummor, å de såftade åt
oss, de ena må sett barnakläde, å de
andra hadde något ho såftade må förklädet

vi hörde jott för vi hadde två nit te
åka å då va rätt mör balt på väjjen
När vi då kom fram te bröllopsgårdem
så kom då två dränga, å to emot våra
hästa! då sa de välkomna! ja. tack sa
vi allihop, va så god å gå fram så de
ja! vi går la då sa vi! August gick för
fram se granna hadde de jott fint, de
hadde skalat långa långa grana emna
te toppen å satt opp en va var stolpe
å e kladd stång emella granerna, å
så hadde de vret ihop e krona stå
krosaris å klipp (dumner) å hängt va
nit på stänga, ja stänga va kladd
må förstäss så ho va inte bar, men
den hadde de klätt må gran å tallen
men då va oeruligt så fint allihop
där gick vi inner å gick fram te stura.

då vi kom fram der så kom där en
som to emot oss! välkomna sa han!
tack sa vi! steg in sa han! han var
lite för folket för han passade på alla
han to emot våra röglar & bar dem
opp på Vattstuvafasta - & hängde dem der
& presentera då va ett fruntimmer som
to emot, så kom då en annan på
& sa att vi skulle gå in i stora stua
& dricka lite kaffe, för den andre
hadde redan druckit, för då va liksom
brätt för de väntade prästen för var
minut & när vi kom in där så
nästan blevade vi för så många folk där
va, vi kunde inte ta ti te & gå &
hälsa på alla äter som då va brätt
utan vi bara väskade oss för den
& så to vi ihop' må te dricka vit kaffe

ACC. N:R. M. 7961:3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ä då va fastit va då¹⁰⁰ gatt för vi va
måske hughiga, Frick min komrat han
undrade om vi inte skulle få en sup må
men då feck vi inte en droppe,
August Bruggumme, han gick in i faste-
stämman där vi kom dit så sen så vi
en inte förr än de gick fram te prästen
Rätt som då va så kom den där bes-
tjanten ä sa att nu! kommer prästen
borti gata, ä ja sa säga att vi feck
brätt må te ä ställa oss i åsing, för
för han skulle börja visinga på stuma
då han kom, åter som det ble lite
sent, för klocka va nu se tolvietia,
men då to ett litet taj ändå, för han
sulle ta ä se påssen ä ytterrocken ä
hans fru va må ä ho skulle klä äse,
lite komä, ä kvinnfolk gå då allti sakta för

då prästen kom in i stuga te oss så
lockade han säj för oss allihop, å fua
meg, ho kom liksom lite efter prästen
för han gick framom boret, han hadde
må säj e lite väska, å den öppnade
han å to opp si kappa å så si körke-
=bok som han har i körke, å så torkade
han å sia glasöjen å så puttsade han
te sitt halvånga röa hakskägg, å så
tycktes då te att han va fädi te börja,
så han hinte inte te på nött kaffe

Rätt som han sto å tittade i körkboka
så sa han att vi å nu fädhiga! jaha
så dender bekanten! då gick han å
öppnade döra te fastelkammaren, å då
kom, Bruaparet August å Jenny in, å ja
må då säjja att de va grant klädda,
å de hade vrett ihop e krona utå mätten

å satt i många blommor, den hade hopat
huset ovanpå häret, å så va då ett par
andra pier må som sto bakom,
då dom nu kom fram te boret så
begade de såp för prästen, å så bjönte
han låsa e böss en körkeboka å talade
en hel^{del} bibelspråk, om då som tillhör
det kretliga äktenskapet, å om trohet
å kärlek å samja å endrätt glädje å lycka
å att de sune föröka såj å uppfylla jaden
å flera vackra ord som sto i bas bok,
så hadde de ringar som de stycke må
der framme, då på ja inte recht för
Frick å ja vi sto inte ve-dörna jämte
maraklocka å då enna folket skymde
oss, sen så gjorde prästen liksom en annan
gram pradisat på för oss å beuparet, för
ja tycke då för min del att då va en

välldig bra präst te å kunna tolka onet
som den säger han va redit kati tycke
ja. så han slutat å tala, så sa han
att vi skulle sjunga en salmons åter
å då va vi två på, å han to upp en sjö
då vadenhår i vår Svenska salmbok -

Bud välsigne dessa hjertan,
hälga dessa vänners band,
så i glädjen som i sårartan
håga den med fadershand.

Bästa skatt i deras bo,
varde Kärlek hopp och Tro.

å den va ju passli va då här
tefallet. då togte de nog allihop för de
hjelpste te å sjunga så många som
kunne den salma, så va då många
slut å han to å se. kapp å lamer bå
kappa å kärleksså i så värka igen er

Bursparet sto still därifrån som jänste Karim-
falksasia en litet tåg, då kom betjénningen
må in Karafin må vin å en pia må
en full bräcka må glas, å nu feck vi
en liten sup allihop. Bursparet föst å
sen prästen å fura, å sen allihop, för
vi skulle dricka Brusköl som då kallades
å da då va jät så fers vi prata må
varandra bäst vi kunne å stund för
sen skulle de sätta fram meddan.

Då ja närmare fött se på prästen så
tycke ja att han va lite snicker i
öjona, så ja frågte en utå bybo hur
då va fatt? jo sa han! han å enöjd!
så han har ett Pästlinöjja sa han! då
å då la äkta Pästlin så då å genn-
skinnligt. sa ja! ja! då å då sa
sa han! "ja" då va skae på en sån präst

sa ja! för han va rikt begärad i skrifta
tyckte ja. Så fryste ja va han hette!
han heter Bergqvist sa han, ja så sa ja
så fryste ja om de hatt on länge, ja!
ännarsen valet för näre är sen sa han
ja då ja i la ha humer än så länge
sa ja! ja då tro jag ja och så sa han
han ä bra må då att då ä en bra ka-
laspräst han ä aldrig nåbeen, för var
då ä noll bröllop eller Bandop eller Begrav-
ning eller läsemöte så vill han va må
sa han! ja. då va kolit då sa ja
ä ja sporde många år återst att han
va där i öarna te han do — ja då
ble må juva hans då fick ja aldrig
höra men do la ha må te sist
ä bana dom kom la de som anda ban
ut i väden te ä försörja se själva

Så Antelien skulle vi börja äta, å då
va klocka några fåra på daen, å vi va all-
deles uthungria. Bå-de frick å ja å de
andra nå, för då to en ti ena alla kom-
te borst, för då tejk på ett annat sätt
på den tien än va då gör nu för tia,
så va bor runt om i störstuna bara
på tri häll, för uti se döra vadå öppet
så de kunne gå fram nå maten, så va
då settebräl på ömse sidor om bora å där
sulle alla sitta efter varandra tätt intill
se gavelfönstert mitt fram satt Prästen å
hans fru, samt Bruparet, å Brudparets föräldrar
å så alla släktingarna, å sen stöfvelket. å sen
började de bära in maten, å då va lika
mat på två fat ett gick åt kumpolka å ett
gick åt mansfolkasia. Prästen å frua ble
bjudna först, å sen Bruparet å sen gick fotet

ACC. N:R. M. 7961:14

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

från den ene å te den andre te alla färt,
å sen kom då andra råtter å de gick
på samma vis runt om. Wa då nu
var för mat mins ja inte, men da va
möchte må sojel utå sylter å kött å fläsk
å så va då pannkaka å fraktsoppa å där
va då torkade körsbär, å äppelbita å Päron
å så fick vi ostkaka å Bakelser. I sen
läste prästen matbåna äter maten.

Men va vi inte fick på Brölloppet så va
då Brännvin, å då va därför att frugstas
svärfar va religiös, eller väkt som de säger
jeg vill mins han hette Frans Johansson
men i stället för brännvin så fick vi
färligt starkt skottöl, å då va så starkt
som Bieren va på 1800 talet.

I Prästen som satt vid fönstret så
nyggen därät ble alldeles förskräckt å sa
ja har då allri satt skottvädd! „men nu
å då präjan om ja töss å sitta här, så
han, å hela fönstret var gennervat med
snö, å då va nog fler som ble rädda än
Prästen, så ja säga, å dåhär va mitt
inner maten. När dom sen hadde lekt
på kvällen så ble då ett rent kaffekalas
med så förskräckligt med vetekaker å bakelser
för Prästen å en hel del å de andre som
va der skulle fara hem på kvällen, men
Frick å ja vi skulle va där te smandag-
=pöskan. Frampå kvällen alle natta så
sulle vi „änthien gå å lägga oss, Frick
å ja fick ett litet vändrum hos deras gran-
ne å då fick vi dela en säng båda två.

A.C.G. N:R. M7961:17.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När vi då skulle lägga oss, så sa ja
men var så vi gåna av våra sko &
strumpor, för då ä inte säkert att vi
hitta dom i morgnada, va för då sa
Frück, ja: då ä brukligt att man av unga
dammens kommer & tar dem & blandar
bort dem, eller gömmer dem, för att vi
sa ja ligga så länge som möjligt
ja: då! så lägger vi dom under huset
i natt sa Frück! & då gjorde vi också
Men då kom ingen till oss på natta
men tidigt på moron före dager så kom
då två prier eller flickor te oss må kaffe
på sänga, då frågte de efter våra sko, dom
sade att dom skulle bestas, behövs inte
sa ja, dom lemnade vi der nere, sa Frück!

ACC. NR M. 7961:18.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så vi lite senare hade stekt upp i
korn ner i Bröllopsstuga, så va då ett
fastit gny på nattstuga, för där hadde
den andra ungdommen, så pojka i
flickarna leggat Söskonabädd på golvet
där när alla lagt sig så hadde någon
gått upp i samlat ihop skor i strumpor
i blandat dem i ett enda träbror
i gömt en del lite varstans, i på så
sätt ställt till en fastig oreda, i me
ble då att skratta i söka i leta, om
vattannat, i som sko eller strump hadde
kommit ner i fastan i i skåp i under
sina sängar, så alla va inte kladda
tillsjyfflest, då vi skulle äta frukost
ja. ja så me att då va ett fastit
skojs i väsen i letande i skrattande.

ACC. N:R. M. 7961:19.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På Påskdagen skulle alla återkomma
te medda klocka tre. så då va lajon
nästan att vi hadde slutatet frukosten
å då va möe därför att de inte ville
sja sko å stumpor, men då gick bra
te sist, men roligt va då, kantroer
Så gick hela aften må äta igen
men nu va inte Prästen må, men
då va andra som ej vatt må daer
förät. som de hadde bjuttet kalaset
va lika bra den dan som Brölöpsdan
men dom höll då inte på precis te mid-
natten. Immandan Påsk så skulle då
fotsätta må släkt å vänner å äldre
folk som ej vatt må förät, för de
gamla i den stora byn va inte må
blan ungdommen.

ACC. N:R. M 7961:20.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Så kom anmandagen å ja, å, Trick, å
dom som va må i vät följje dit. vi ble
tvungna att åka hem tidigt anmedaen
därför att snön snallt bott mer å mer
å vi hadde kälka å feck nästan köra
i barmark hem ändå

När vi då kom ut på gata å sulle
säta för hästa då började de te å skjuta
der framme vid stupa å i byn, å hästa
ble så hjertans förskräkta så att då va
omöjligt att få dem för åket, dom
höll på gå i sken för oss, så vi feck
gå fram å be dom inte skjuta förr än
vi åtminstone kom ur byn, å då
lyde de, så vi kom lyckligen där
å sen gick de må fatt hem te vinnarp
igen

Ja sa minn granne att da a da
obegripligt va tia kan forandra saj,
jma! sa ja da a inte tia som har
ansat saj utan da a folket som
bytt om vana a ser emot forr,
da va noj var i borja pa alytanhunka-
talet om en laser om i skrefter hur
dom bar saj at da be brolopp, a en
sann stat a bestyr de peck ha da, sa ja,
ja du sajper noj sant, men da minn
vi inte om, na da gor vi inte sa har
nu har ja suttit sa lange sa nu
a bast ja gor hem sa har alyos-